

ת"פ 11002/07/20 - מדינת ישראל נגד יונס אל פראוונה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 11002-07-20 מדינת ישראל נ' אל פראוונה

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	יונס אל פראוונה
נאשם	באמצעות ב"כ עוה"ד יוסף אלנסאסרה

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של פציעה כשעברין מזוין, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בדיון מיום 11.3.2021 העלה ב"כ הנאשם טענה מקדמית לפיה לא קוימה חובת השימוע ולא בוצע לנאשם שימוע כנדרש בהתאם להוראות סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ), שכן עסקין בעבירה מסוג פשע.

כמו כן, הפנה לעובדה כי אין בתיק אישור פרקליט מחוז להגשת כתב אישום כנדרש בהתאם להוראות סעיף 60 לחסד"פ ולפיכך לאור כשלים אלו עתר להורות על ביטול כתב האישום.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי מכתב האישום עולה כי הנאשם מהווה עד תביעה נגד עצמו.

לבקשת המאשימה להגיש תגובתה בכתב לטענות אלו, נדחה הדיון ליום 17.6.2021

ביום 19.5.2021 התקבלה תגובת המאשימה בכתב לרבות כתב אישום מתוקן, הכולל שינוי פרטי עד התביעה לאחיו של הנאשם, שהינו המתלונן בתיק.

בהמשך לכך ולאור החלטה בפתקית לקבלת תגובת ב"כ הנאשם, ככל וחפץ להרחיב הטיעונים שנטענו במעמד הדיון ביום 11.3.2021, התקבלה תגובת ב"כ הנאשם בכתב ביום 20.5.2021.

לאחר שמיעת טענות הצדדים והעיון בתגובות בכתב ובשים לב לשלב הדיוני בתיק זה מצאתי להורות על קבלת כתב האישום המתוקן כפי שהוגש על ידי המאשימה במסגרת תגובתה לבקשה לביטול כתב האישום.

לעניין הבקשה לביטול כתב האישום בשל הפגמים שפורטו על ידי ב"כ הנאשם, הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין ניתן לרפא הפגמים באמצעות ביצוע שימוע מאוחר לנאשם וזאת מבלי להורות על ביטול כתב האישום, ולהלן הנימוקים לכך.

אין מחלוקת עובדתית כי כתב האישום מייחס לנאשם עבירה מסוג פשע וכי בפועל לא בוצע לו הליך שימוע כנדרש על פי חוק טרם הגשת כתב האישום נגדו, כמו גם העדר אישור פרקליט מחוז להגשת כתב האישום. המאשימה בפתח תגובתה מאשרת כי מדובר בטעות בשוגג וכי מחמת תקלה, שמקורה לא ברור עד תום, לא זומן הנאשם לשימוע.

עם זאת, המאשימה עותרת נוכח האינטרס הציבורי הגלום בהעמדת הנאשם לדין בשים לב לעבירה המיוחסת לו, לרפא את הפגם הנטען באמצעות עריכת שימוע מאוחר לנאשם וזאת נוכח דוקטרינת הבטלות היחסית. המאשימה הפנתה להחלטה ב-ע"פ (ירושלים) 30541/06 מ"י נגד יצחק כהן ואחרים וכן להחלטה בתיק ת"פ 40131/07 מ"י נגד בן רובי.

בשים לב לשלב הדיוני בו מצוי התיק, אני סבור כי במסגרת האיזונים שבין חומרת ההפרה של חובת היידוע והפגיעה בזכותו של החשוד בפלילים לבין האפשרות לתיקון הנזק בעריכת שימוע בדיעבד בצילו של כתב האישום כאשר נתתי דעתי לפגיעה הצפויה לאינטרס הציבורי ככל ויבוטל כתב האישום עד למיצוי זכות השימוע נראה כי המענה הראוי הינו ביצוע שימוע הוגן לנאשם מבלי לבטל את כתב האישום נגדו וזאת כאשר יעוכב הדיון הקבוע לשמיעת תשובת הנאשם לאישום עד לסיום השימוע וקבלת החלטה לאחריו.

חזקה היא כי השימוע המאוחר יבוצע בהגנות מתוך לב חפץ ואזן קשובה וככל ויהיו בטיעוני הנאשם כדי לשכנע לשנות את ההחלטה על הגשת כתב אישום, הרי שכך ייעשה.

עסקינן בשלב ראשוני ובטרם נשמעה תגובת הנאשם לאישום נגדו ולפיכך לא נפגע האינטרס האמיתי של הנאשם בקיומו של שימוע מאוחר, ככל ומשפטו יעוכב עד למיצוי וסיום הליכי השימוע וקבלת החלטה לאחריהם.

לא מצאתי בנסיבותיו של הנאשם כפי שציינה המאשימה בתגובתה כי הגשת כתב האישום נגדו מחמת טעות שבשגגה מלמדת על כך שהמאשימה "ננעלה" על עמדתה כפי שגובשה בכתב האישום.

בשלב הדיוני הנוכחי, אני סבור כי ביצוע שימוע מאוחר מהווה מתן מענה ראוי לנאשם תוך דגש למאשימה כי השימוע יבוצע מתוך נפש חפצה ובחינת הטענות שיועלו.

למותר לציין, כי לאחר השימוע המאוחר וככל והמאשימה תגיע למסקנה לפיה יש להותיר את כתב האישום על כנו הרי שיש לפעול בהתאם למצוות המחוקק בסעיף 60 לחסד"פ ולהידרש לקבלת אישור פרקליט המחוז.

לטעמי, אין במתן האפשרות לביצוע שימוע בדיעבד כחריג לכלל כדי לרוקן מתוכן את זכות השימוע או כדי להכשיר הגשת כתב אישום טרם שימוע כדבר שבשגרה.

המאשימה בפתח תגובתה ציינה כי ניסתה להתחקות אחר הסיבה שהביאה להגשת כתב האישום טרם ביצוע השימוע, אולם, העובדה כי לא נמצאה הסיבה הברורה לכך וכי בסופו של יום מפורט כי הדבר נובע מטעות שבשגגה, אין בו כדי ללמד על שיטת פעולה של המאשימה ולפיכך בהתאם לעיקרון הבטלות היחסית ובהינתן האפשרות למזער הנזק באמצעות עריכת השימוע בדיעבד, יש לאפשר ביצוע כאמור ללא ביטול כתב האישום.

אשר על כן, ולאור כל המפורט לעיל, אני מורה למאשימה לפעול לביצוע שימוע בדיעבד לנאשם ללא ביטול כתב האישום.

בשלב זה, מותיר מועד הדיון הנדחה הקבוע ליום 17.6.2021 על כנו. ככל ולא ניתן יהיה להשלים עד למועד זה ביצוע הליך השימוע ושקילת טענות הנאשם כדבעי, תוגש בקשה בהתאם.

מזכירות תיידע הצדדים.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"א, 20 מאי 2021, בהעדר הצדדים.